

# คู่มือสำหรับประชาชน

งานที่ให้บริการ

การออกข้อบัญญัติทั่วไป

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

## ขอบเขตการให้บริการ

สถานที่/ ช่องทางการให้บริการ

ระยะเวลาเปิดให้บริการ

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

วันจันทร์ ถึง วันศุกร์

โทรศัพท์: 0 5553-3126

(ยกเว้นวันหยุดที่ทางราชการกำหนด)

โทรสาร : 0 5553-3126

ตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.30 น.

เว็บไซต์: -

## หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ

### ข้อบัญญัติท้องถิ่นหมายถึง

กฎ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติขององค์กรปกครองท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น (พ.ร.บ.ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓)

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับหรือ บทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ (พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙)

## ขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ

### ขั้นตอน

1. องค์การบริหารส่วนตำบลออกคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำข้อมูล
2. นำเสนอแนวคิดและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนคล้ายการทำประชาคม
3. จัดทำข้อมูลประชาชน
4. การยกร่างข้อบัญญัติฯ ทำเป็นประชาพิจารณ์

5. จัดทำรายชื่อผู้สนับสนุน (ร่างข้อบัญญัติ) เสนอต่อสภา
6. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล
7. นำเข้าสู่กระบวนการสภา
8. เสนอให้นายอำเภอพิจารณา
9. นายกฯ ประกาศใช้ข้อบัญญัติ

### ระยะเวลา

ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 90 วัน

### รายการเอกสาร

1. ชื่อ ที่อยู่ และลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อทุกคน พร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวประชาชนที่หมดอายุ หรือบัตรหรือหลักฐานอื่นใดของทางราชการที่มีรูปถ่ายสามารถแสดงตนได้
2. ร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนเพียงพอได้ว่าจะมีความประสงค์จะตราข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ในการนี้อาจมีสรุปสาระสำคัญและคำชี้แจงความมุ่งหมายของการกำหนดหลักการในแต่ละข้อกำหนดของร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เสนอให้เพียงพอที่จะเข้าใจเหตุผลที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อกำหนดด้วยก็ได้
3. รายชื่อผู้แทนของผู้เข้าชื่อที่จะมีอำนาจดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเสนอและการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่น
4. คำรับรองของผู้แทนของผู้เข้าชื่อตาม (ก) ว่าผู้เข้าชื่อทุกคนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และเป็นผู้ร่วมลงชื่อด้วยตนเอง

### หมายเหตุ

เอกสารตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

ตัวอย่าง

**บันทึกหลักการและเหตุผล**

**ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ**

**เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕**

**หลักการ**

จากการใช้ทรัพยากรจำนวนมากเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษ และนำมาซึ่งโรคภัยไข้เจ็บ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ จากกระบวนการผลิต ด้วยเหตุนี้การบังคับให้การประกอบกิจการต่าง ๆ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเกณฑ์ มาตรฐานของวิชาการ เพื่อต้องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ จึงเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับ สังคม ซึ่งก็คือการควบคุมพฤติกรรมปฏิบัติของมนุษย์ที่เกี่ยวข้อง หมายรวมทั้งผู้ประกอบการ คนงานและ ประชาชนในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ที่เหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิตที่ถูกต้อง ได้มาตรฐานทางวิชาการ มาตรการด้านกฎหมาย โดยเฉพาะหมวด ๗ ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

**เหตุผล**

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องการควบคุม ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลี้ซำ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตรา เป็นข้อบัญญัตินี้ขึ้น

## ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

### เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่บท และเหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับ หมวด ๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ และนายอำเภอแม่สอด จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ นับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลตลิ่งชัน เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในข้อบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลกิ่งชั้นหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

## หมวด ๑

### บททั่วไป

ข้อ ๔. ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

#### ๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

#### ๒. กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การผลิต การม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใด ฆ่าสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

#### ๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๑) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน กวยเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี

(๔) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๕) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๖) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค

(๗) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายและเพื่อการบริโภค  
ในครัวเรือน

๔. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๒) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๓) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๔) การผลิตการสะสมปุ๋ย

๕. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ  
ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า

(๒) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๖. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็น  
ส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือ  
จำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องจักรกลดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช

๗. กิจการที่เกี่ยวกับไม้

(๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัด  
ไม้ด้วยเครื่องจักร

(๒) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบ  
เงาสีหรือการตกแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๓) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๘. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบการกิจการห้องพัก ห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า คาราโอเกะ  
หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๒) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดง  
อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๓) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมาย  
ว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

๙. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป

(๒) การซัก การอบ การรีด การอับกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

(๓) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๒) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ต่าง ๆ

(๓) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก

(๔) การพ่นสี

(๕) การโรม่ การบดขัณฑ์

(๖) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๗) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการ

ผลิตดอกไม้เพลิง

(๘) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

๑๒. กิจการอื่น ๆ

(๑) การผลิตการซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์

ไฟฟ้า

(๒) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๓) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๔) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

(๕) การก่อสร้าง

## หมวด ๒

### หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขอและออกใบอนุญาต

ข้อ ๕. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้ประกอบการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖. เมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๔ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้น ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗. ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัติตำบลนี้ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กอ. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลถึงชั้นกำหนด

ข้อ ๘. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดในข้อ ๔ ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ประกอบการ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวร เรียบไม่ซึม ไม่รั่ว ระบายน้ำได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหลหรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือการกำจัดน้ำโสโครก ไขมันให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอเสีย ความกระเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น ๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันได้สุลักษณะจำนวนเพียงพอ



(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุขลักษณะ จำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอ และต้องจัดให้ได้สุขลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น

ข้อ ๙. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ขอใบอนุญาต ได้ปฏิบัติการครบถ้วนตามความในข้อ ๘ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ. ๒

ข้อ ๑๐. ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราทำข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๑. ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสุขลักษณะของการประกอบการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัตถุแห่งการค้ำนั้นจะใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้น ให้พ้นจากฝุ่นละออง และสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๓) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก้วไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบการค้ำนั้นได้ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น

ข้อ ๑๒. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะระบุไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณสุข

ข้อ ๑๓. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามอัตราท้ายข้อบัญญัติต้องการบริหารส่วนตำบลถึงชั้น

ใบอนุญาตฉบับหนึ่ง ใช้สำหรับกิจการค้าประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการค้า ซึ่งกำหนดให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกันให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใน ประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแต่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๔. ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลถึง ชั้น

ข้อ ๑๕. การต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ. ๓ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ให้ต่อใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก ร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๑๖. เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องบอกเลิก กิจการค้าต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ. ๔

ข้อ ๑๗. หากผู้รับใบอนุญาต ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ตามแบบ กอ. ๔

ข้อ ๑๘. ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระที่สำคัญให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ กอ. ๔ ภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ ได้ รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ในสาระที่สำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย
- (๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๙. การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาต ให้ใช้แบบ กอ. 2 โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับ มอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลง เล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๐. ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติตำบลนี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๑. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือ รายละเอียดใด ๆ ให้ผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งต้องควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ถือปฏิบัติเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ เป็นการเฉพาะกิจหรือเฉพาะรายได้

ข้อ ๒๒. ให้ใช้แบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๑
- (๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๒
- (๓) คำขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๓
- (๔) คำขออนุญาตต่าง ๆ ให้ใช้แบบ กอ. ๔

### หมวด ๓

#### บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓. ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัติตำบลนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติตำบลนี้ หรือเงื่อนไข โดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่สมควรครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุผลที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๔. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้บังคับใช้ ผู้ดำเนินการตามประเภทที่ข้อบัญญัตินี้กำหนดเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๒๕. ผู้ดำเนินกิจกรรมที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๘ และข้อ ๑๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

ข้อ ๒๖. ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไข โดยเฉพาะที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่สมควรครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุผลที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๗. บรรดาความผิดซึ่งผู้ใดฝ่าฝืนตามข้อบัญญัตินี้ หากได้ชำระค่าปรับเต็มจำนวนตามอัตราที่กำหนดไว้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

ข้อ ๒๘. ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามข้อ ๒๑ มีความผิดระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทถ้วน

#### หมวด ๔

#### บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙. ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลลิ่งชั้น รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๓๐. ให้ผู้ประกอบกิจการตามลักษณะในข้อ ๔ อยู่ในวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกิจการที่ต้องควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

ให้เจ้าของกิจการตามความในวรรคหนึ่ง ดำเนินการแจ้งขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๘

ลงชื่อ.....

(นายมานพ ยะเอียด)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ปะ

อนุมัติ

ลงชื่อ.....

(นายปรีชา ใจเพชร)

นายอำเภอแม่สอด